

for, og i modsætning til i dag sikrer vi også, at de rent faktisk bruger rådgivningen.

Kl. 12.50

I det nye system kan der pålægges rådgivning i to situationer. Der kan pålægges rådgivning til løsning af et problem, hvis Arbejdstilsynet har konstateret en væsentlig overtrædelse af arbejdsmiljøloven i forhold til virksomhedens faktiske arbejdsmiljø. Arbejdsmiljøproblemet skal være af en karakter, hvor det vanskeligt vil kunne løses uden brug af rådgivere, f.eks. med ventilation i en fabrikshal.

I den anden situation kan virksomheden pålægges rådgivning over en periode, hvis virksomhedens egen arbejdsmiljøindsats er mangelfuld, samtidig med at det faktiske arbejdsmiljø er dårligt.

Regeringen er ikke i tvivl om, at arbejdsmiljørådgivningen vil blive langt bedre med arbejdsmiljøreformen, også langt bedre end forslagsstillerens idé om en udbygning af det nuværende BST-system til at omfatte hele arbejdsmarkedet.

Jeg er da enig med forslagsstillerne i, at der fortsat er mange arbejdsmiljøproblemer på de små virksomheder. Det er der også på de store. Jeg er derfor enig i, at de små virksomheder med arbejdsmiljøproblemer pinedød skal gøre noget ved problemerne. Men skal det ske ved at pålægge alle virksomheder med mellem fem og ti ansatte ekstra administrative og økonomiske omkostninger i form af formaliseret sikkerhedsarbejde med faste møder osv.? Det synes jeg altså ikke.

På de helt små virksomheder er der typisk en daglig kontakt mellem ledelse og medarbejdere, og det er derfor ikke nødvendigt at pålægge en pligt til at formalisere samarbejdet.

Derimod tror jeg på, at den screening af arbejdsmiljøet, der med arbejdsmiljøreformen vil finde sted på samtlige landets virksomheder, vil få en gavnlig virkning på arbejdsmiljøarbejdet i virksomhederne. Alle virksomheder, både de store og de små, vil som nævnt blive screenet i løbet af kun 7 år. Nogle af dem vil i forlængelse heraf få et intensivt tilsynsbesøg af Arbejdstilsynet.

På nogle virksomheder vil det være Arbejdstilsynet, der må igangsætte en oprydning i arbejdsmiljøproblemerne ved at påbyde pligt til rådgivning. Andre steder vil rygten om den nye intensiverede tilsynsindsats givetvis være løbet i forvejen, og man har i virksomheden selv taget tyren ved hornene og har fået løst problemerne uden Arbejdstilsynets mellemkomst.

Min kommentar til at genoplive de gamle administrative bøder er: Nej, jeg mener ærlig talt ikke, det er den rigtige måde at tackle en sådan situation på. Hvis en virksomhed overtræder regler, der udsætter de ansattes liv og lemmer for risiko, så er der administrative bøder, der falder hurtigt og kontant, og i den situation er det en god løsning.

Når det handler om nogle formelle overtrædelser, f.eks. en manglende APV, er det efter min og regeringens opfattelse mest rigtigt, at virksomheden først får en advarsel i form af et påbud fra Arbejdstilsynet. Vi fik jo afskaffet de administrative bøder for formelle overtrædelser af arbejdsmiljøloven for et par år siden, fordi de høje bødestørrelser ikke stød mål med forseelserne. Man kan ikke med rimelighed give 10.000 kr. i bøde for at mangle et stykke papir. Det er ude af trit med den almindelige retsopfattelse.

Med den nye arbejdsmiljøreform får vi et godt instrument, hvad angår de formelle arbejdsmiljøproblemer. Der åbnes mulighed for, at Arbejdstilsynet kan pålægge virksomhederne rådgivning i en periode, hvor forhold som f.eks. en manglende arbejdspladsvurdering skal bringes i orden. Påbud vil, som jeg nævnte før, blive afgivet, hvis der er såvel faktiske arbejdsmiljøproblemer som formelle overtrædelser i virksomheden. På den måde sendes et klart signal om, at det har konsekvenser ikke at overholde arbejdsmiljølovgivningen.

Afslutningsvis vil jeg blot bemærke, at jeg ser frem til i løbet af kort tid at fremsætte lovforslag om den nye arbejdsmiljøreform. Nogle af de centrale elementer i reformen har jeg her kort omtalt. Jeg håber, at vi i forbindelse med lovforslagets behandling vil få en god og konstruktiv arbejdsmiljøpolitisk debat.

Kl. 12.55

Hvad angår de fire beslutningsforslag fra Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, må jeg derfor på regeringens vegne afvise alle forslagene.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg havde jo ikke forventet, at ministeren var begejstret for forslagene, men det forhindrer os jo naturligvis ikke i at fremsætte dem, for det er vi.

Det første, jeg ville spørge til, er det med de 18 prioriterede og heraf fire af de særlig prioriterede, som prioriteringsrapporten har peget på. Er det ikke korrekt, at det af rapporten fremgår, at man netop gik ind for at prioritere de fire un-